

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2005/2006**z dnia 22 grudnia 2006****nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestru (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie dochodzenia**

- (1) Dnia 12 kwietnia 2006 r. Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia (zwanego dalej „zawiadomieniem o wszczęciu postępowania”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty syntetycznych włókien odcinkowych (zwanych dalej „PSF”) pochodzących z Malezji i Tajwanu.
- (2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 3 marca 2006 r. przez Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (dalej jako „CIRFS” lub „skarżący”), w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji PSF. Skarga zawierała dowody na stosowanie dumpingu omawianego produktu oraz na zaistnienie w jego wyniku istotnej szkody, uznano zatem, że wszczęcie postępowania jest w wystarczający sposób uzasadnione.

2. Obowiązujące środki

- (3) W marcu 2005 r., Rada, w drodze rozporządzenia (WE) nr 428/2005⁽⁴⁾ nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz PSF pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, oraz zmieniła obowiązujące cła antidumpingowe nałożone na PSF pochodzące z Republiki Korei. Ponadto, ostateczne cło antidumpingowe zostało również nałożone na przywóz PSF z Białorusi⁽⁵⁾.

3. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących w Malezji i na Tajwanie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i ich stowarzyszenia, zainteresowanych dostawców i użytkowników, przedstawicieli krajów eksportujących, których dotyczy postępowanie oraz skarżącego i wszystkich zainteresowanych producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 89 z 12.4.2006, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 71 z 17.3.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 274 z 11.10.2002, str. 1.

- (5) Ze względu na dużą liczbę tajwańskich producentów eksportujących wymienionych w skardze, oraz dużą liczbę producentów wspólnotowych i importerów PSF, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano zastosowanie kontroli wyrwykowej w celu ustalenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona – by umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący z Tajwanu, importerzy i producenci wspólnotowi zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dotyczących ich działalności związanej z PSF w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. (dalej jako okres objęty dochodzeniem („OD”)).
- (7) W przypadku Tajwanu na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedzi udzieliło dziewięć przedsiębiorstw. Osiem z dziewięciu przedsiębiorstw zgłosiło sprzedaż na wywóz do Wspólnoty w OD. Do próby włączono cztery przedsiębiorstwa stanowiące ponad 80 % zgłoszonej wielkości wywozu do Wspólnoty w OD. Dobór próby dokonano przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość wywozu, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, skonsultowano się z władzami tajwańskimi i nie wniosły one sprzeciwu. Do próby włączono następujące przedsiębiorstwa:
- Far Eastern Textile Ltd.
  - Nan Ya Plastics Corporation
  - Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd.
  - Tuntex Distinct Corporation wraz ze swym przedsiębiorstwem powiązanim Tuntex Synthetic Corporation
- (8) Jeśli chodzi o importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty Europejskiej, tylko trzech niepowiązanych importerów zgłosiło się i dostarczyło wymaganych informacji we wskazanym terminie. Nie było zatem potrzeby zastosowania metody kontroli wyrwykowej. Trzem niepowiązanym importerom przesłano formularze, jednak dwóch z nich zostało uznanych za niewspółpracujących z uwagi na fakt, iż nie udzielili pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w przesłanym do nich kwestionariuszu.
- (9) W przypadku producentów należących do przemysłu wspólnotowego, zgłosiło się tylko trzech z nich, dostarczając wymagane informacje we wskazanym terminie i wyrażając gotowość do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie było zatem potrzeby zastosowania metody kontroli wyrwykowej.
- (10) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron i/lub do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od dwóch producentów eksportujących z Malezji, czterech producentów eksportujących z Tajwanu włączonych do próby, jednego przedsiębiorstwa powiązanego z producentem eksportującym z Tajwanu oraz od trzech producentów wspólnotowych, jednego niepowiązanego importera, jednego dostawcy surowców i siedmiu użytkowników.
- (11) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu tymczasowego ustalenia dumpingu, powstałych szkód oraz interesu Wspólnoty, a następnie je zweryfikowała. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi:
- Advansa GmbH, Hamm, Niemcy
  - Wellman International Ltd., Kells, Irlandia
  - La Seda de Barcelona, Barcelona, Hiszpania

- b) Niepowiązany importer:
- SIMP SPA, Verrone, Włochy
- c) Użytkownicy:
- Tharreau Industries, Chemillé, Francja
  - Libeltex, Meulebeke, Belgia
- d) Producenci eksportujący z Malezji:
- Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur
  - Penfibre Sdn. Bhd., Penang
- e) Producenci eksportujący z Tajwanu:
- Far Eastern Textile Ltd., Tajpej
  - Nan Ya Plastics Corporation, Tajpej
  - Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Tajpej
  - Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County i jego przedsiębiorstwo powiązane Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County

4. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji w kontekście analizy szkody objęło okres od 1 stycznia 2002 r. do końca OD (zwany dalej „okresem badanym” lub okresem dochodzenia w sprawie szkody „ODS”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

5. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Produktem objętym postępowaniem są włókna odcinkowe syntetyczne z poliestru, niezgrzeblone, nieuczesane ani nieprzerobione w inny sposób do przędzenia, obecnie objęte kodem CN 5503 20 00. Potocznie określa się je jako poliestrowe włókna odcinkowe.
- (14) Produkt ten jest podstawowym materiałem używanym na różnych etapach produkcji produktów włókienniczych. Konsumpcja wspólnotowa PSF polega albo na wykorzystywaniu PSF do przędzenia, tj. jako włókna przemysłowe do produkcji wyrobów włókienniczych, zmieszanych z innymi włóknami, takimi jak bawełna i wełna lub do celów niewłókienniczych, takich jak wyściełanie lub wypychanie niektórych produktów włókienniczych, np. poduszek, foteli samochodowych czy kurtek.
- (15) W sprzedaży są różne rodzaje tego produktu, które można wyróżnić za pomocą różnych właściwości, np. wagi, wytrzymałości, połysku i powlekania silikonem, lub za pomocą sklasyfikowania ich w różnych rodzinach produktu (okrągłe, wydrążone, składające się z dwóch komponentów włókna) i specjalnościach (włókna barwione i włókna trilobal). W odniesieniu do produkcji, można dokonać rozróżnienia między pierwotnymi PSF, wyprodukowanymi z pierwotnych surowców i regenerowanymi PSF, wytworzonymi przy użyciu poliestru z recyklingu. Wreszcie, pod względem jakości wyróżnia się PSF pierwszej klasy lub niespełniające norm jakościowych.
- (16) Dochodzenie wykazało, że wszystkie typy produktu objętego postępowaniem określonego w motywie 13, pomimo różnych specyfikacji jak wskazano w poprzednim motywie, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz to samo zastosowanie. Dlatego też dla celów niniejszego postępowania antydumpingowego, wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem są uznaje się za jeden produkt.

6. Produkt podobny

- (17) Produkt objęty postępowaniem i PSF produkowane i sprzedawane we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy oraz PSF produkowane i sprzedawane na rynku krajowym obydwu krajów wywozu mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne i to samo zastosowanie. Dlatego uznaje się je tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

7. Metodologia ogólna

- (18) Poniżej przedstawiono metodologię ogólną. Dlatego też poniższe ustalenia dotyczące dumpingu dla krajów, których dotyczy postępowanie, opisują jedynie te elementy, które są specyficzne dla każdego kraju wywozu.

7.1. Wartość normalna

- (19) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w pierwszej kolejności zbadano, w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego, czy jego sprzedaż na rynku krajowym PSF była reprezentatywna, tzn. czy łączna wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % łącznej wartości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty przez producenta.
- (20) Następnie Komisja ustaliła te rodzaje PSF sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. Jeśli chodzi o badanie rodzaju produktu, zgodnie z motywem 17, Komisja rozpatrzyła rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym i wywożone, posiadające to samo pochodzenie, denier, skład, przekrój, połysk, kolor, powlekanie silikonem, jakość i przeznaczenie, jako cechy bezpośrednio porównywalne.
- (21) W odniesieniu do każdego rodzaju sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych i uznanych za bezpośrednio porównywalne z rodzajami PSF sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową danego rodzaju PSF uznawano za wystarczająco reprezentatywną w przypadku, gdy łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju PSF wywożonego do Wspólnoty.
- (22) Następnie Komisja zbadała, czy można uznać, że sprzedaż krajowa każdego rodzaju PSF, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając proporcję sprzedaży z zyskiem niezależnym odbiorcom danego rodzaju PSF.
- (23) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju PSF, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju, a średnia cena ważona tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen łącznej sprzedaży krajowej tego rodzaju dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (24) W przypadku, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyżej 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju, lub gdy średnia ważona ceny tego rodzaju była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie tego rodzaju, pod warunkiem, że sprzedaż ta stanowiła co najmniej 10 % łącznej wielkości sprzedaży tego typu.

- (25) W przypadku, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek rodzaju produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, uznano, że ten konkretny rodzaj produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (26) W każdym przypadku, gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W takich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna była konstruowana w oparciu o własne koszty wytworzenia każdego eksportującego producenta powiększone o rozsądną wartość kosztów sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (zwane dalej „SG&A”) oraz rozsądną marżę zysku.
- (27) Dlatego też Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.
- (28) Rzeczywiste krajowe koszty SG&A uznawano za wiarygodne, jeżeli łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym przez dane przedsiębiorstwo mogła być uznana za reprezentatywną zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową marżę zysku obliczono w oparciu o sprzedaż krajową dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.
- (29) We wszystkich przypadkach, w których warunki te nie zostały spełnione Komisja badała, czy dane od innych eksporterów lub producentów na rynku krajowym państwa pochodzenia mogą być użyte zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W przypadku, gdy wiarygodne dane były dostępne wyłącznie w odniesieniu do jednego eksportującego producenta i nie można było ustalić średniej zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, badano czy spełnione zostały warunki zawarte w art. 2 ust. 6 lit. b), tj. czy można było zastosować dane dotyczące produkcji i sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów do danego eksportera lub producenta. W przypadku gdy tego rodzaju dane dotyczące kosztów SG&A i zysku nie były dostępne lub gdy nie zostały dostarczone przez producenta eksportującego, SG&A ustalano zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie innej wiarygodnej metody.

7.2. Cena eksportowa

- (30) Ponieważ całość wywozu była kierowana do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.

7.3. Porównanie

- (31) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowania przyznawano we wszystkich przypadkach, które uznano za uzasadnione, prawidłowe i poparte zweryfikowanymi materiałami dowodowymi.

7.4. Marginesy dumpingu

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu każdego eksportującego producenta ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych rodzajów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów określoną powyżej.
- (33) Zgodnie z utrwaloną praktyką Komisja dla celów ustalenia marginesu dumpingu traktuje powiązanych producentów eksportujących lub producentów należących do tej samej grupy jako jeden podmiot gospodarczy i ustala dla nich jednolity margines dumpingu. Powyższe podejście stosuje się przede wszystkim ze względu na fakt, że indywidualne marginesy dumpingu mogą stanowić zachętę do obchodzenia środków antydumpingowych poprzez umożliwienie powiązanym producentom eksportującym dokonywania wywozu do Wspólnoty za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa, któremu przyznano najniższy margines dumpingu i ograniczając tym samym ich skuteczność.

- (34) Zgodnie z tą praktyką, powiązanych producentów eksportujących należących do tej samej grupy uznano za jeden podmiot i przyznano im jeden margines dumpingu, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu współpracujących producentów w danej grupie.
- (35) Margines dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, którzy zgłosili się zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, ale nie zostali włączeni do próby, ustalono na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu przedsiębiorstw włączonych do próby zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (36) Dla producentów eksportujących, którzy nie współpracowali, margines dumpingu został ustalony na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu, najpierw ustalono poziom braku współpracy poprzez porównanie wielkości wywozu do Wspólnoty zgłoszonej przez współpracujących producentów eksportujących z odpowiadającymi im danymi statystycznymi Eurostatu za OD.
- (37) Ponieważ poziom współpracy był niski w przypadku obydwu państw wywozu, czyli wywóz przez współpracujących producentów eksportujących z każdego z krajów wywozu był niższy niż 80 % wartości przywozu z tego kraju, ustalono rezydualny margines dumpingu w oparciu o średnią najwyższych transakcji dokonywanych po cenach dumpingowych, w reprezentatywnych ilościach, przez producentów eksportujących. Takie podejście do zagadnienia uznane zostało za konieczne w celu uniknięcia sytuacji, w której brak współpracy byłby wynagradzany, i mając na względzie fakt, iż nie było powodów by twierdzić, że strona, która nie podjęła współpracy stosowała dumping na niższym poziomie.

7.5. Malezja

- (38) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od dwóch producentów eksportujących.

7.5.1. Wartość normalna

- (39) Jeden ze współpracujących producentów eksportujących nie miał wystarczająco reprezentatywnej sprzedaży produktu podobnego na swym rynku krajowym.
- (40) Dlatego też wartość normalna została skonstruowana zgodnie motywem (25) powyżej.
- (41) Dochodzenie wykazało, że zgłoszone przez przedsiębiorstwo koszty produkcji były zaniżone, ponieważ ogólne koszty wytworzenia (w tym amortyzacja, wydatki związane z najmem, wynagrodzeniami i utrzymaniem) rzeczywiście poniesione w OD zostały przeklasyfikowane jako wydatki SG&A. Przedsiębiorstwo twierdziło, że taka praktyka była stosowana po to, aby odzwierciedlić niską stopę wykorzystania mocy produkcyjnych przez zakłady produkcyjne. Jednakże rzeczywiście poniesione koszty obejmują również przeklasyfikowane ogólne koszty wytworzenia. Fakt wykorzystania przez przedsiębiorstwo tylko części swych mocy produkcyjnych nie oznacza, że zakłady takie nie ponoszą żadnych kosztów. Wręcz przeciwnie, koszty takie zostały zaksięgowane w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa, a ponieważ są one bezpośrednio związane z produkcją produktu podobnego, należy dokonać korekty zgłoszonych kosztów produkcji.
- (42) Wobec braku sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym w OD, jak również danych na temat tej samej ogólnej kategorii produktu, wydatki SG&A zostały określone zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Koszty SG&A opierały się w szczególności na łącznej sprzedaży wszystkich produktów na rynku krajowym. Tego rodzaju wydatki dodano do średnich kosztów produkcji przez przedsiębiorstwo każdego rodzaju produktu wywożonego w OD.
- (43) Jeśli chodzi o zysk, wobec braku jakiegokolwiek racjonalnej podstawy, posłużono się marginesem wynoszącym 5 %. Nie było informacji, które wskazywałyby na to, że marża zysku przekracza zysk normalnie osiąganym przez innych eksporterów lub producentów z tytułu sprzedaży produktów należących do tej samej kategorii ogólnej, na rynku krajowym w Malezji, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (44) Drugi współpracujący producent eksportujący miał reprezentatywną sprzedaż produktu podobnego na swym rynku krajowym. Jednakże sprzedaż w normalnym obrocie handlowym nie była dokonywana w ilościach wystarczających do tego, aby wartość normalna była oparta na rzeczywistych cenach krajowych. Z tego względu wartość normalna musiała zostać skonstruowana. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wydatki SG&A były oparte na rzeczywistych danych przedsiębiorstwa dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego. Jeśli chodzi o zysk, podobnie jak w przypadku innych eksportujących producentów, zastosowano marżę zysku wynoszącą 5 %.

7.5.2. Cena eksportowa

- (45) Obydwaj eksportujący producenci dokonywali bezpośredniej sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie. Dlatego też ceny eksportowe zostały ustalone w oparciu o ceny rzeczywiście zapłacone lub należne we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

7.5.3. Porównanie

- (46) Aby zapewnić obiektywne porównanie, dokonano korekt w odniesieniu do różnic w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów i prowizji, w przypadku gdy było to uzasadnione i miało zastosowanie.

7.5.4. Marginesy dumpingu

- (47) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, są następujące:

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur 12,4 %

— Penfibre Sdn. Bhd., Penang 14,7 %

— Wszystkie inne przedsiębiorstwa 23,0 %

7.6. Tajwan

- (48) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech producentów eksportujących włączonych do próby oraz od jednego powiązanego przedsiębiorstwa z kraju wywozu.
- (49) Jeden z tajwańskich producentów udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu dotyczącym kontroli wyrywkowej i wystąpił z wnioskiem o ustanowienie dla niego indywidualnej stawki celnej. Jednakże przedsiębiorstwo to w OD nie dokonywało wywozu PSF do Wspólnoty i tym samym, nie mogło być uznane za producenta eksportującego. W rezultacie, nie można było ustanowić indywidualnej stawki celnej dla tego przedsiębiorstwa, w związku z czym będzie ono objęte tymczasowym cłem rezydualnym ustanowionym dla wszystkich innych tajwańskich producentów. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane o takim podejściu, jednak nie udzieliło żadnej odpowiedzi na tę informację.

7.6.1. Brak współpracy

- (50) Dochodzenie wykazało, że dwóch eksportujących producentów włączonych do próby dostarczyło Komisji nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje.
- (51) Jeden eksportujący producent przedstawił wielkość sprzedaży na rynku krajowym oraz wartość sprzedaży, które nie odpowiadały rzeczywistym ilościom i wartościom dostaw produktu podobnego do odbiorców krajowych. W wielu transakcjach stwierdzono, że zgłoszone ilości były wyższe a ich wartość niższa od zamówionych przez odbiorcę krajowego, zgodnie z prowadzonym przez przedsiębiorstwo rejestrem dostaw. Należy zatem stwierdzić, że ilości rzeczywiście sprzedane to ilości zamówione przez odbiorcę krajowego i zaksięgowane w rejestrze dostaw, a nie te, które zostały zgłoszone i uwidocznione w fakturach przekazanych Komisji.

- (52) Ponadto, jeśli chodzi o zgłoszoną wartość sprzedaży, stwierdzono, że przedsiębiorstwo dodało fikcyjne transakcje w celu stworzenia pozoru, iż łączna kwota, na którą opiewały faktury dotyczące jednego zamówienia odpowiadają całej kwocie tego zamówienia. Te dodatkowe transakcje musiały być fikcyjne, ponieważ nie zostały zaksięgowane w prowadzonym przez przedsiębiorstwo rejestrze dostaw.
- (53) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż dla zgłoszonych transakcji na rynku krajowym, podających nieprawdziwe ilości i wartości oraz zawierających fikcyjne transakcje, przedsiębiorstwo dostarczyło specyfikacje wysyłkowe i faktury wskazujące na istnienie prawdziwych dokumentów na ich potwierdzenie. Mając na względzie fakt, iż stwierdzono nieprawdziwość zgłoszonych danych, należy stwierdzić, że również dokumenty potwierdzające te dane zostały sfałszowane w celu dostosowania ich do nieprawdziwych informacji.
- (54) Manipulując w ten sposób krajowymi cenami jednostkowymi i ilościami, przedsiębiorstwo dostarczyło Komisji nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje.
- (55) Stwierdzono, że również i inny eksportujący producent przedstawił nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje na temat swej sprzedaży krajowej. Przedsiębiorstwo to zgłosiło, w szczególności, pewne rodzaje produktu będące przedmiotem transakcji krajowych, różniące się od tych zawartych w zamówieniu odbiorcy i zaksięgowane w księgach zamówień prowadzonych przez dział sprzedaży przedsiębiorstwa. Dotyczyło to najczęściej wywożonych rodzajów PSF, wprowadzając tym samym w błąd Komisję, która zastosowała ceny krajowe mimo, iż sprzedaż ta, z uwagi na swą niską wielkość, nie była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Ponadto, aby uzasadnić różnicę stwierdzoną w konkretnej transakcji, pokazująca, iż rodzaj dostarczonego produktu nie odpowiada temu, który został zgłoszony Komisji, przedsiębiorstwo przedłożyło sfałszowany dokument będący kopią podpisanej specyfikacji wysyłkowej, wysłanej rzekomo przez odbiorcę na prośbę przedsiębiorstwa. Dokument ten nie odpowiadał oryginałowi dostarczonemu wcześniej przez przedsiębiorstwo. Dokumenty nie zgadzały się pod względem rodzaju produktu, co wskazuje na to, iż rzekomy dokument potwierdzający został sfałszowany w celu wprowadzenia Komisji w błąd.
- (57) Ponadto dochodzenie wykazało, że powszechną praktyką przedsiębiorstw na Tajwanie jest przechowywanie podpisanych przez odbiorców specyfikacji wysyłkowych, jako dowód dostarczenia zamówionych ilości produktu. Potwierdził to zarówno omawiany eksportujący producent, jak i inni eksportujący producenci, u których przeprowadzano wizyty weryfikacyjne. Jednakże mimo, iż Komisja poprosiła w szczególności o te specyfikacje za OD, nie udostępniono jej żadnych tego typu dokumentów w czasie wizyty weryfikacyjnej. Tym samym, przedsiębiorstwo nie tylko odmówiło dostarczenia niezbędnych dokumentów, lecz również w sposób znaczący utrudniało dochodzenie.
- (58) Mając na uwadze fakt, iż obydwa przedsiębiorstwa były w stanie dostarczyć sfałszowane specyfikacje wysyłkowe i faktury, aby uzasadnić transakcje krajowe, oraz że dokumenty takie stanowią część zintegrowanego systemu, należy stwierdzić, że każdy dokument mający związek z tym systemem może podlegać manipulacji, a tym samym być niewiarygodny. Ponadto charakter i zakres nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji również poddaje pod wątpliwość rzetelność wszystkich danych przedłożonych przez te przedsiębiorstwa. Dlatego też postanowiono nie uwzględnić w całości informacji dostarczonych przez te przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Przedsiębiorstwa zostały bezzwłocznie powiadomione o powodach, ze względu na które zamierzano nie uwzględniać przedstawionych informacji oraz otrzymały możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jednakże, udzielone przez przedsiębiorstwa wyjaśnienia były niezadowolające i nie mogły obalić dowodów wskazujących na przedstawienie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji.
- (60) Dlatego też margines dumpingu obliczono tymczasowo na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

7.6.2. Wartość normalna

- (61) Sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonywana przez dwóch współpracujących producentów była reprezentatywna.
- (62) Jeden eksportujący producent dokonywał sprzedaży na rynku krajowym zarówno powiązanim jak i niepowiązanim odbiorcom. Produkt sprzedawany powiązanim odbiorcom był następnie odsprzedawany niezależnym odbiorcom. Mając na uwadze fakt, iż te dwa powiązane przedsiębiorstwa współpracowały w zakresie produkcji i sprzedaży, stwierdzono, że należy uznać je za jeden podmiot gospodarczy. Z tego też względu, tam gdzie było to możliwe, wartość normalna była ustalana na podstawie cen zapłaconych lub należnych, w zwykłym obrocie handlowym, od pierwszego niezależnego odbiorcy.
- (63) W przypadku większości rodzajów produktu sprzedawanych przez wspomnianych współpracujących producentów, nie było wystarczającej sprzedaży krajowej dokonywanej w zwykłym obrocie gospodarczym, w związku z czym wartość normalna musiała być konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku, wysokość SG&A i zysku była oparta na rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez producenta eksportującego objętego dochodzeniem, zgodnie z pierwszą częścią art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7.6.3. Cena eksportowa

- (64) Dla dwóch współpracujących producentów eksportujących ceny eksportowe zostały ustalone w oparciu o ceny rzeczywiście zapłacone lub należne od niepowiązanych odbiorców we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

7.6.4. Porównanie

- (65) Aby zapewnić obiektywne porównanie, dokonano korekt w odniesieniu do różnic w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów i prowizji, w przypadku gdy było to uzasadnione i miało zastosowanie.

7.6.5. Margines dumpingu

- (66) Dla współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby, margines dumpingu ustalono w oparciu o średnią ważoną marginesów dumpingu obliczonych dla przedsiębiorstw włączonych do próby, reprezentujących ponad 12,0 % tajwańskiego wywozu do Wspólnoty. W tym celu, margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących, ustalony w oparciu o dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, nie został ujęty w średniej, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (67) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, są następujące:

— Far Eastern Textile Ltd., Tajpej 29,5 %

— Nan Ya Plastics Corporation, Tajpej 29,5 %

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Tajpej 14,7 %

— Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Współpracujące przedsiębiorstwa niewłączone do próby 16,5 %

— Wszystkie inne przedsiębiorstwa 29,5 %

D. SZKODA

1. **Produkcja wspólnotowa**

- (68) W okresie objętym dochodzeniem PSF były produkowane przez 18 przedsiębiorstw we Wspólnocie:
- ośmiu producentów wspólnotowych, którzy złożyli skargę, z których trzech w pełni współpracowało z Komisją w toku dochodzenia,
  - sześciu producentów, którzy poparli skargę, jednakże nie współpracowali w toku dochodzenia,
  - czterech producentów, którzy nie wypowiedzieli się na etapie składania skargi i nie współpracowali w toku dochodzenia.
- (69) W związku z powyższym, uznano, że PSF produkowane przez wszystkie wyżej wymienione przedsiębiorstwa stanowią produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. **Przemysł wspólnotowy**

- (70) Jak wyjaśniono w motywie (8) powyżej, zgłosiło się trzech producentów wspólnotowych, którzy przedstawili wymagane informacje określone w zawiadomieniu we wskazanym terminie i wyrazili gotowość do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Wysłano zatem formularze do wspomnianych trzech producentów wspólnotowych, którzy poparli skargę i w pełni współpracowali w toku dochodzenia. Producenci ci stanowią ponad 25 % wspólnotowej produkcji produktu objętego postępowaniem, dlatego też uznaje się, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. **Konsumpcja we Wspólnocie**

- (71) Konsumpcję we Wspólnocie określono na podstawie wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy postępowanie, w oparciu o zgłoszone dane, uzupełnione danymi Eurostatu, oraz z innych państw trzecich produkujących i wywożących produkt objęty postępowaniem do Wspólnoty, w oparciu o dane Eurostatu, jak również na podstawie wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym zarówno przez przemysł wspólnotowy, jak i przez innych producentów wspólnotowych. Jeśli chodzi o tę ostatnią grupę, posłużono się danymi przedstawionymi w odpowiedziach udzielonych w mini-formularzach, które zostały wysłane zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywie 143, natomiast w odniesieniu do tych wspólnotowych producentów, którzy w ogóle nie współpracowali, posłużono się danymi zawartymi w skardze.
- (72) Na tej podstawie konsumpcja wspólnotowa w badanym okresie nieznacznie wzrosła, tj. o 3 % w okresie od 2002 r. do OD. Najpierw konsumpcja ta spadła o 5 % w latach 2002–2003, a następnie wzrosła o ponad 8 %, osiągając wielkość 834 093 tony w OD.

Tabela 1

Konsumpcja w UE (wielkość)

	2002	2003	2004	OD = 2005
Konsumpcja (w tonach)	810 226	771 298	825 969	834 093
Wskaźnik	100	95	102	103

4. **Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem**

- (73) Najpierw zbadano, czy przywóz z Tajwanu i z Malesji należy oceniać łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(74) Ustalono, że:

- marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z krajów, których dotyczy postępowanie były powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,
- wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ udział w rynku tych krajów wynosił od 2 % do 13 % w OD, a także
- łączną ocenę uznano za odpowiednią w świetle warunków konkurencji zarówno pomiędzy przywożonymi towarami pochodzącymi z tych krajów, jak i pomiędzy tymi przywożonymi towarami, a podobnym produktem wspólnotowym. W tym celu zachowanie rynkowe eksporterów zostało poddane analizie pod względem tendencji cen eksportowych oraz ilości. Stwierdzono, że poziom podcięcia cenowego wynoszący od 43 % do 50 % jest w miarę podobny, i że ceny sprzedaży obydwu krajów mają te same tendencje, co produkt podobny produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy. Stwierdzono również, że eksporterzy z krajów, których dotyczy postępowanie, skorzystają z tych samych kanałów sprzedaży, co przemysł wspólnotowy, tj. sprzedają bezpośrednio niezależnym odbiorcom. Ponadto dochodzenie wykazało, że przywóz objęty postępowaniem oraz produkt podobny mają te same właściwości fizyczne i chemiczne, przez co poszczególne rodzaje produktu są w stosunku do siebie konkurencyjne.
- Jak przedstawiono w tabeli poniżej, wielkość przywozu zarówno z Tajwanu, jak i z Malezji wskazuje na znaczny wzrost, szczególnie w okresie od 2004 r. do końca OD.

(75) Z tych też powodów, stwierdza się tymczasowo, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione i że przywóz pochodzący z Tajwanu i Malezji oceniać łącznie.

5. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

5.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

(76) Wielkość przywozu z tych krajów podwoiła się w okresie od 2002 r. do OD. O ile w 2002 r. wielkość przywozu wynosiła 62 574 ton, w OD osiągnęła ona poziom 127 890 ton. Początkowo w latach 2002–2003 wielkość przywozu spadła o 5 %, a następnie, do końca OD wzrosła o 115 %. Wzrost przywozu był szczególnie duży w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to przywóz wzrósł o 76 %.

Tabela 2

Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

Przywóz (tony)	2002	2003	2004	OD
Tajwan	58 679	54 869	66 915	111 390
Wskaźnik	100	94	114	190
Malezja	3 894	4 494	5 825	16 500
Wskaźnik	100	115	150	424
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	62 574	59 363	72 740	127 890
Wskaźnik	100	95	116	204

(77) Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie uległ niemal podwojeniu w okresie od 2002 r. do OD: z 8 % do 15 %, co oznacza wzrost o 7 punktów procentowych. Wzrost jest szczególnie zauważalny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to wynosił on 73,8 %.

Tabela 3

Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie

Udziały w rynku	2002	2003	2004	OD
Tajwan	7,2 %	7,1 %	8,1 %	13,4 %
Malezja	0,5 %	0,6 %	0,7 %	2,0 %
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	7,7 %	7,7 %	8,8 %	15,3 %

5.2. Ceny

- (78) Od 2002 r. do OD ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie wzrosły o 9 %. Najpierw ceny te spadły o 7 % w latach 2002–2003, a następnie wzrosły o 16 % w okresie od 2003 r. do OD osiągając 1 156 EUR za tonę metryczną.
- (79) Wzrost cen należy rozpatrywać w świetle wzrostu cen surowca, które, jak wyjaśniono w motywach od 124 do 129 wzrosły na świecie o ponad 30 % w okresie 2002 r. do OD.

Tabela 4

Ceny w przywozie objętym postępowaniem

Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	2002	2003	2004	OD
Tajwan	1 078	1 000	1 055	1 171
Wskaźnik	100	93	98	109
Malezja	846	872	989	1 051
Wskaźnik	100	103	117	124
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	1 063	990	1 050	1 156
Wskaźnik	100	93	99	109

5.3. Podcięcie cenowe

- (80) W celu określenia podcięcia cenowego przeanalizowano dane odnoszące się do OD. Odpowiednie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny netto po odliczeniu zniżek i rabatów. W odpowiednich przypadkach ceny były dostosowywane do poziomu *ex-works*, tj. odliczono od nich koszty transportu we Wspólnocie. Ceny importowe stosowane przez kraje, których dotyczy postępowanie również były pomniejszane o zniżki i rabaty, oraz w odpowiednich przypadkach, dostosowywane do cen CIF na granicy Wspólnoty.
- (81) Ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy oraz ceny importowe stosowane przez kraje, których dotyczy postępowanie, zostały porównane na tym samym poziomie handlu, tj. na poziomie indywidualnych odbiorców na rynku wspólnotowym.
- (82) W OD średnie ważone marginesy podcięcia cenowego, wyrażone jako procent cen sprzedaży stosowanych przez przemysł wspólnotowy, wahały się od 48 % do 50 % dla eksporterów z Tajwanu, oraz od 43 % do 47 % dla eksporterów z Malezji. Średni ważony margines podcięcia cenowego wynosił 49 % dla Tajwanu i 45 % dla Malezji.

6. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (83) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na stan przemysłu Wspólnoty w badanym okresie.

6.1. *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2002	2003	2004	OD
Produkcja (w tonach)	145 279	142 463	139 395	130 998
Wskaźnik	100	98	96	90
Moce produkcyjne (w tonach)	172 334	172 734	174 134	156 734
Wskaźnik	100	100	101	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	82 %	80 %	84 %
Wskaźnik	100	98	95	99

- (84) Jak przedstawiono w tabeli powyżej, wielkość produkcji przez przemysł wspólnotowy spadła o 10 % w okresie od 2002 r. do OD. Spadek ten był szczególnie gwałtowny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to produkcja zmniejszyła się o 6 %, czyli 8 400 ton.
- (85) W latach 2002–2004 moce produkcyjne pozostawały na stosunkowo stabilnym poziomie, jednak w okresie od 2004 do OD zmniejszyły się o 10 %. Było to spowodowane faktem, iż jeden z producentów wspólnotowych przechodził reorganizację swej produkcji i postanowił tymczasowo wykorzystać część swego sprzętu do produkcji bardziej rentownych produktów.
- (86) W świetle rozwoju sytuacji w zakresie produkcji i mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 2 punkty procentowe rocznie w latach 2002–2004, a następnie wzrosło o 4 punkty procentowe osiągając w OD ten sam poziom co w 2002 r.

6.2. *Wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i średnie ceny jednostkowe w WE*

- (87) Poniższa tabela przedstawia wyniki ekonomiczne przemysłu wspólnotowego w zakresie sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie.

Tabela 6

Wielkość sprzedaży, udział w rynku, ceny

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	136 030	131 354	135 838	121 057
Wskaźnik	100	97	100	89
Udział w rynku	16,8 %	17,0 %	16,4 %	14,5 %
Wskaźnik	100	102	98	86
Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	1 271	1 228	1 295	1 417
Wskaźnik	100	97	102	112

- (88) W okresie od 2002 r. do OD wielkość sprzedaży przez przemysł wspólnotowy spadła o 11 %. Mimo, iż spadek w latach 2002–2003 został niemal w całości zrekompenzowany wzrostem w latach 2003–2004, dochodzenie wykazało, że główny spadek nastąpił w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to wielkość sprzedaży zmniejszyła się o 11 %.

- (89) Ogólnie rzecz biorąc, w okresie od 2002 r. do OD udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł z 16,8 % do 14,5 %. W latach 2002–2003 udział w rynku nieznacznie wzrósł a następnie stale spadał aż do OD. Spadek ten był szczególnie widoczny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to ubyły 2 punkty procentowe. Zarówno spadek w wielkości sprzedaży, jak i spadek udziału w rynku należy postrzegać przez pryzmat kształtowania się konsumpcji we Wspólnocie, która w badanym okresie wzrosła o 3 %.
- (90) Ceny jednostkowe stosowane przez przemysł wspólnotowy najpierw spadły o 3 % w latach 2002–2003, a następnie rosły aż do OD, osiągając 1 417 EUR za tonę, co oznacza wzrost o 12 % w okresie od 2002 r. do OD. Jak już wspomniano w motywie 78, kwestię tę należy rozpatrywać przez pryzmat kształtowania się cen surowców, które w tym samym czasie wzrosły o 30 %.

6.3. Zapasy

- (91) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

Tabela 7

Zapasy

	2002	2003	2004	OD
Zapasy (w tonach metrycznych)	12 997	14 940	10 517	12 760
Wskaźnik	100	115	81	98

- (92) Dochodzenie wykazało, że zapasy nie mogą być uznane za znaczący czynnik szkody, ponieważ produkcja nie jest nastawiona na zapasy, przez co tendencje w zakresie zapasów podane są wyłącznie w celach informacyjnych. Poziom zapasów utrzymywał się raczej na stabilnym poziomie. W latach 2002–2003 zapasy wzrosły o 15 %, następnie do końca 2004 r. spadły o 29 %, po czym znów wzrosły o 21 %, osiągając niemal ten sam poziom, co w 2002 r.

6.4. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

Tabela 8

Inwestycje

	2002	2003	2004	OD
Inwestycje (w tys. EUR)	3 772 874	7 143 402	5 042 707	9 657 326
Wskaźnik	100	189	134	256

- (93) Chociaż inwestycje znacząco wzrosły w okresie od 2002 r. do OD, uznano, iż poziom i charakter tych inwestycji (głównie wymiana maszyn ze starych na nowe oraz serwis) jest niski, jak na tak kapitałochłonny przemysł, jakim jest przemysł PSF.
- (94) Dochodzenie wykazało, że wyniki finansowe przemysłu wspólnotowego uległy pogorszeniu, jednak nie wykazało znaczącego uszczuplenia zdolności do podnoszenia kapitału w badanym okresie.

6.5. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

Tabela 9

Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

	2002	2003	2004	OD
Rentowność sprzedaży na rynku WE	0,4 %	- 5,6 %	- 0,8 %	- 4,9 %
Wskaźnik	100	- 1 311	- 181	- 1 137
Zwrot z aktywów ogółem	- 0,8 %	- 8,9 %	2,1 %	7,8 %
Wskaźnik	- 100	- 1 094	265	- 966
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	11 299	3 810	8 692	- 4 393
Wskaźnik	100	34	77	- 39

- (95) Rentowność osiągnięta przez przemysł wspólnotowy znacząco spadła w latach 2002–2003 (spadek o 6 punktów procentowych). Punkt rentowności mógł być osiągnięty w 2004 r., jednak dalsze pogorszenie się wyników finansowych w okresie od 2004 r. do OD doprowadziło do strat w wysokości 4,9 % obrotu. W rezultacie, wynik finansowy osiągnięty przez przemysł wspólnotowy był ujemny przez większość ODS.
- (96) Należy zauważyć, że w tym samym okresie koszty produkcji we Wspólnocie wzrosły o 17 %. Jeśli chodzi o surowce, ich cena w skali globalnej wzrosła aż o 30 %. Zarówno zwrot z aktywów ogółem, jak i przepływy pieniężne wykazują te same tendencje co rentowność, czyli pogorszenie się w latach 2002–2003, po którym nastąpiła poprawa w latach 2003–2004, a następnie ponowny, gwałtowny spadek w okresie od 2004 r. do OD.
- (97) Rozwój sytuacji w zakresie wyników finansowych przemysłu wspólnotowego powinien być postrzegany przez pryzmat decyzji jednego z producentów przemysłu wspólnotowego o reorganizacji produkcji, jak wspomniano w motywie 84. Reorganizacja ta miała negatywny wpływ na wyniki finansowe tego konkretnego producenta, który użył najbardziej wydajnego procesu produkcyjnego do produkcji bardziej rentownych produktów, kosztem produkcji PSF. Z tego też powodu koszty produkcji tego producenta wspólnotowego nie zostały uwzględnione przy obliczaniu poziomu usuwającego szkodę opisanego w motywie 172 poniżej.
- (98) Należy jednak zauważyć, że wspomniany producent jest raczej niedużym przedsiębiorstwem w porównaniu z innymi producentami objętymi definicją przemysłu wspólnotowego, przez co nie wpływa to na analizę szkody i jej tendencje.

6.6. Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenie

Tabela 10

Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenie

	2002	2003	2004	OD
Liczba zatrudnionych	813	796	701	659
Wskaźnik	100	98	86	81
Koszty zatrudnienia (w tys. EUR)	37 452	37 223	36 663	39 666
Wskaźnik	100	99	98	106
Wydajność (tona/pracownika)	178,7	179,0	198,9	198,8
Wskaźnik	100	100	111	111

- (99) Liczba pracowników zatrudnionych w przemyśle wspólnotowym stale malała, z 813 w 2002 r. do 659 osób w OD, co oznacza spadek zatrudnienia o 19 %. Spadek ten był jednak ostrzejszy niż w przypadku spadku produkcji, co doprowadziło do poprawy wydajności, która osiągnęła w tym okresie 11 %.
- (100) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż ze względu na koszt społeczny związany z redukcją siły roboczej, w badanym okresie koszt związany z personelem nie mógł być zmniejszony.

6.7. Wielkość marginesu dumpingu

- (101) Marginesy dumpingu określone w części poświęconej dumpingowi są wyraźnie wyższe od poziomu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto ze względu na wielkość i cenę dumpingowego przywozu oddziaływanie rzeczywistego marginesu dumpingu nie może być uznane za nieznaczące.

6.8. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (102) Pomimo nałożenia środków antydumpingowych na przywóz PSF z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej w marcu 2005 r. (czyli w OD), dane dotyczące szkody zebrane w OD nie wskazują na poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.

6.9. Wzrost

- (103) Dochodzenie wykazało, że pomimo wzrostu konsumpcji o 3 % (czyli o ok. 24 000 ton) wielkość sprzedaży przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie uległa zmniejszeniu (- 13 000 ton) podobnie jak udział w rynku (- 1,9 punktu procentowego).

7. Wnioski dotyczące szkody

- (104) W okresie objętym postępowaniem wielkość przywozu PSF dokonywanego po cenach dumpingowych uległa podwojeniu, a jego udział w rynku wzrósł o 7 punktów procentowych osiągając poziom 15,3 % rynku wspólnotowego w OD. W następstwie wzrostu w skali globalnej cen surowca, cena dumpingowego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie wzrosła w okresie od 2004 r. do OD. Jednakże wzrost ten nie był na tyle duży, żeby zrównoważyć wzrost cen surowca i ceny nadal były znacząco niższe od cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie.
- (105) Dochodzenie wykazało, że niektóre wskaźniki szkody dotyczące przemysłu wspólnotowego zachowywały się stabilnie lub wskazywały na pozytywny rozwój sytuacji w ODS, jak na przykład wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje czy wydajność.
- (106) Jednakże w okresie od 2002 r. do OD można było zaobserwować ogólne pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego: zmniejszeniu uległy produkcja, moce produkcyjne, udział w rynku, wielkość sprzedaży oraz liczba zatrudnionych. Spadek wielkości sprzedaży oznaczał również, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze zwiększonego popytu na swoim głównym rynku. W trakcie dochodzenia wykazano również gwałtowne pogorszenie się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego: straty ponoszono przez większą część OOS, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych z działalności operacyjnej wykazały taką samą tendencję ujemną.
- (107) Oprócz 12 % spadku między 2002 r. a OD, ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego nie mogły odzwierciedlić 30 % podwyżki cen surowców, którą wprowadzono w tym samym czasie. Ponadto ustalono, że ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, podcinały ceny przemysłu wspólnotowego o ponad 40 % w OD.

- (108) W świetle wspomnianej utraty udziału w rynku, wielkości sprzedaży oraz ujemnych wyników finansowych osiągniętych zwłaszcza przez przemysł wspólnotowy w OD, tymczasowo przyjmuje się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (109) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istotna szkoda dla przemysłu wspólnotowego została spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również inne czynniki, które mogły zaszkodzić przemysłowi wspólnotowemu, aby mieć pewność, że jakiegokolwiek szkody wywołane przez te czynniki nie zostały niewłaściwie przypisane przywozowi po cenach dumpingowych.

1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (110) Przypomina się, że wielkość przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie znacznie wzrosła w okresie badanym. Jak wynika z tabeli 2 w motywie 76, przywóz objęty postępowaniem zwiększył się dwukrotnie między 2002 r. a OD, tzn. z 62 KT w 2002 r. do około 127 KT w OD. W tym samym czasie udział tych krajów w rynku zwiększył się znacznie o 7 punktów procentowych, tzn. z 8 % do ponad 15 %.
- (111) Najważniejszy wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych miał miejsce między 2004 r. a OD, kiedy to wzrosła ona o 75 % i uzyskała 6,5 punktu procentowego udziału w rynku. Wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego. Rzeczywiście, w toku dochodzenia wykazano, że większość wskaźników szkody dotyczących przemysłu wspólnotowego, w szczególności produkcji, mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziału w rynku i rentowności spadły gwałtownie między 2004 r. a OD, kiedy to wielkość przywozu po cenach dumpingowych wzrosła najbardziej.
- (112) Odnosi się to szczególnie do produkcji, która zmalała o 6 %, wielkości sprzedaży, która zmalała o 11 %, udziału w rynku, który zmalał o 1,9 punktu procentowego oraz rentowności, która zmalała o 5,7 punktów procentowych między 2004 r. a OD. Ponadto wydarzyło się to w okresie, kiedy przywóz po cenach dumpingowych w znaczący sposób podcinał ceny przemysłu wspólnotowego o ponad 40 %. Skutkiem tego nieuczciwego zachowania cenowego było tłumienie cen przemysłu wspólnotowego, które z tego powodu nie mogły objąć podwyżek cen surowców. Sytuację tą potwierdzają znaczne straty poniesione przez przemysł wspólnotowy w OD.
- (113) W oparciu o powyższe fakty i ustalenia można przyjąć, że oczywiste jest iż wzrost przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, zbiegł się w czasie z chwilą gdy przemysł wspólnotowy ponosił szkodę. Ujemny wpływ przywozu po cenach dumpingowych był szczególnie odczuwalny w okresie od 2004 r. do OD i miał zasadniczy wpływ na pogorszenie się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Zmiany w konsumpcji

- (114) Między 2002 r. a OD konsumpcja wspólnotowa wzrosła o ponad 3 %. Rozwój konsumpcji nie przyczynił się więc do szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy. Wręcz przeciwnie, w normalnych warunkach rynkowych przemysł wspólnotowy mógłby się spodziewać raczej wzrostu wielkości sprzedaży.

2.2. Przywóz z innych krajów trzecich

- (115) Przywóz z krajów trzecich, których nie dotyczy niniejsze dochodzenie, rozwinął się w następujący sposób w rozpatrywanym okresie:

2.3. Przywóz z innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Tabela 11

Przywóz z innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Wielkość przywozu w tonach	2002	2003	2004	OD
Australia	145	2	13	0
Białoruś	0	75	171	73
Chiny	24 722	33 194	45 313	36 530
Indie	474	258	510	336
Indonezja	1 423	285	493	234
Korea Południowa	97 980	87 525	108 572	106 222
Arabia Saudyjska	16 859	21 816	27 096	6 383
Tajlandia	472	10	41	2
Razem	142 075	143 164	182 209	149 779

Źródło: Eurostat

Tabela 12

Udział w rynku innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Udział w rynku	2002	2003	2004	OD
Australia	0 %	0 %	0 %	0 %
Białoruś	0 %	0 %	0 %	0 %
Chiny	3 %	4 %	5 %	4 %
Indie	0 %	0 %	0 %	0 %
Indonezja	0 %	0 %	0 %	0 %
Korea Południowa	12 %	11 %	13 %	13 %
Arabia Saudyjska	2 %	3 %	3 %	1 %
Tajlandia	0 %	0 %	0 %	0 %
Razem	18 %	19 %	22 %	18 %

Źródło: Eurostat

- (116) Jak wskazano w powyższej tabeli udział w rynku krajów podlegających cłom antydumpingowym pozostał na takim samym poziomie między 2002 r. a OD. Początkowo uzyskały one 4 punkty procentowe między 2002 r. a 2004 r., a następnie powróciły do stanu z 2002 r. Przywóz z wszystkich krajów podlegających środkom antydumpingowym spadł między 2004 r. a OD, tzn. o 18 % wielkości i 4 punkty procentowe udziału w rynku.
- (117) W świetle powyższego, przyjmuje się tymczasowo, że przywóz z krajów trzecich podlegających środkom antydumpingowym nie wpłynął w znaczący sposób na szkodę przemysłu wspólnotowego.

2.4. Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym

Tabela 13

Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym

	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu w tonach	64 305	63 720	86 359	92 775
Cena jednostkowa (euro/mt)	1 346	1 210	1 139	1 257
Udział w rynku	8 %	8 %	10 %	11 %
Z tego udział Nigirii				
Wielkość przywozu w tonach	6 677	8 173	11 834	10 901
— ceny (euro/mt)	1 063	947	995	1 218
— Udział w rynku	1 %	1 %	1 %	1 %
Z tego udział Turcji				
Wielkość przywozu w tonach	20 157	15 922	38 188	37 742
— ceny (euro/mt)	1 116	1 061	1 067	1 204
— Udział w rynku	2 %	2 %	5 %	5 %

- (118) Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym nieznacznie zmalał między 2002 r. a 2003 r., następnie wzrósł o 45 % między 2003 r. a OD. Mimo, iż ceny w tych krajach spadły o 7 % między 2002 r. a OD, to pozostały one jednak wyższe niż ceny w tych krajach, których dotyczy postępowanie w OD.
- (119) Tylko dwa kraje miały udział w rynku równy lub wynoszący powyżej 2 %, tzn. Turcja i Nigeria.
- (120) Jednakże należy zauważyć, że ceny w tych krajach wzrosły odpowiednio o 8 % i 15 % między 2002 r. a OD, a między 2004 r. a OD wzrosły jeszcze bardziej, odpowiednio o 13 % i 22 %. W tym czasie ceny w tych krajach objętych postępowaniem wzrosły jedynie o 10 %. Ponadto, ceny w tych krajach były średnio o 4 % wyższe niż ceny naliczane przez eksporterów tajwańskich i malezyjskich w OD. Mimo, iż wielkość tureckich i nigeryjskich PSF wzrosła znacznie między 2002 r. a OD, to wynosiły one jedynie 10,1 % i 2,7 % przywozu do Wspólnoty i jedynie Turcja uzyskała niewielki udział w rynku między 2002 r. a OD, tzn. 3 punkty procentowe. Przywóz z Tajwanu nie mógł zatem przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (121) Jeżeli chodzi o Turcję, należy wspomnieć, że większość przywozu PSF do Wspólnoty prowadzona jest przez jedno z przedsiębiorstw skarżących objętych definicją przemysłu wspólnotowego, powiązane z tureckim producentem eksportującym. Celem tych transakcji było uzupełnienie wachlarza produktów wspomnianego producenta wspólnotowego w okresach najwyższego popytu na rynku. Ponadto przywóz ten nie był spowodowany żadnym porzuconym lub opóźnionym projektem inwestycyjnym, który spowodowałby obniżenie mocy produkcyjnych przedsiębiorstwa powiązanego ze Wspólnotą. Dlatego też uznano, że produkty tureckie uzupełniały wachlarz produktów przemysłu wspólnotowego, umożliwiając mu oferowanie szerszego wyboru modeli klientom oraz, że nie miały one negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.

- (122) W świetle powyższego, przyjmuje się tymczasowo, że przywóz z krajów trzecich niepodlegających środkom antydumpingowym nie wpłynął w znaczący sposób na szkodę przemysłu wspólnotowego.

2.5. Inni producenci wspólnotowi

- (123) Pozostali producenci wspólnotowi produktu objętego postępowaniem mieli 41 % udziału w rynku w OD. W okresie badanym ich wielkość sprzedaży spadła o 15 %, zaś ich udział w rynku spadł o 9 punktów procentowych. Z faktów tych wynika, że znajdują się oni w podobnej sytuacji co przemysł wspólnotowy, tzn. że ponieśli szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych. Nie można zatem stwierdzić, że inni producenci wspólnotowi wyrządzili istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

2.6. Wahania cen surowców

- (124) Ponieważ koszt surowców stanowi znaczną część całkowitego kosztu produkcji PSF (około 60 % całkowitego kosztu produkcji), zbadano również, czy znaczna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy spowodowana była jakimkolwiek wzrostem cen surowców. Produkcja tak zwanych dziewiczych PSF opiera się na pochodnych ropy naftowej (głównie monoetylenoglikolu – MEG – oraz oczyszczonego kwasu tereftalowego – PTA). Produkt może być wytwarzany również z materiałów poddanych recyklingowi (politereftalan etylenu – PET – butelki lub inne odpady). Wreszcie PSF można wytwarzać używając do tego połączenia obydwu rodzajów surowców, pochodnych ropy naftowej oraz poddanych recyklingowi odpadów PET.

- (125) Ceny MEG i PTA, jako pochodnych ropy naftowej, zależą od wahań cenowych tego drugiego surowca. W tym kontekście, jak już wyjaśniono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2005⁽¹⁾, ceny MEG i PTA wzrosły w okresie od 2002 r. do końca 2003 r. o 14 %. Ponadto, na podstawie różnych informacji odnoszących się do międzynarodowych źródeł dotyczących ewolucji cenowych MEG i PTA ustalono, że ceny MEG i PTA wzrosły od 2003 r. do połowy OD odpowiednio o 25 % i 29 %, tzn. między 2002 r. a 2005 r. doszło do około 40 % wzrostu.

- (126) Dane z Eurostatu wskazały na wzrost cen o 36 % między 2002 r. a OD na PTA i o 75 % na MEG w tym samym czasie. Tendencje te potwierdziły również informacje przedstawione przez jedyne go współpracującego dostawcę surowców.

- (127) Jak wskazano w motywie 95 powyżej, całkowity koszt produkcji wzrósł o 17 % między 2002 r. a OD. Oznacza to, że przemysł wspólnotowy podjął działania racjonalizacyjne celem poprawy swojej wydajności oraz naprawienia skutków wzrostu cen surowców opisanego w motywach 0 i 124 powyżej. Sytuację tą potwierdza również wzrost wydajności produkcji, jak wskazano w motywie 99. Jednakże, mimo działań racjonalizatorskich przemysłu wspólnotowego, wzrost cen surowców nie mógł być całkowicie odzwierciedlony w średnich cenach sprzedaży PSF wyprodukowanych we Wspólnocie, które wzrosły jedynie o 9 % od 2002 r. do OD, mimo tego iż włókna są produktami wrażliwymi cenowo.

- (128) Ponadto warto zauważyć, że wszyscy producenci światowi, a zatem również producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, doświadczyli podobnych podwyżek cen surowców, ponieważ są one produktami towarowymi będącymi przedmiotem wymiany handlowej na całym świecie. Dlatego też oczywiste jest, że producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, nie zwiększyli znacznie swoich cen eksportowych do Wspólnoty celem odzwierciedlenia tej tendencji. Dlatego też uważa się, że niski poziom cen eksportowych z krajów, których dotyczy postępowanie, spowodował tłumienie cen i doprowadził do sytuacji, w której przemysł wspólnotowy nie był w stanie zwiększyć swoich własnych cen sprzedaży w odpowiedni sposób. Inaczej bowiem utrata klientów i udziału w rynku byłaby znacznie większa niż ta, którą ustalono.

(¹) Dz.U. L 71 z 17.3.2005, str. 1.

- (129) Zgodnie z tym, uznaje się, że nawet jeżeli mogłoby się wydawać, że wzrost cen surowców mógł się przyczynić w pewnym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, nie jest to rzeczywistą przyczyną szkody. Rzeczywiście, to obecność przywozu dumpingowego po niskich cenach przeszkodziła przemysłowi wspólnotowemu w przystosowaniu cen do zwiększonych kosztów i w ten sposób spowodowała znaczną szkodę.

2.7. Wahania kursów walut

- (130) Niektóre ze stron objętych postępowaniem argumentowały, że na zmiany cen przywozów objętych postępowaniem wpływ wywarło kształtowanie się kursu euro w odniesieniu do dolara amerykańskiego. Prawdą jest, że w okresie od 2002 r. do OD wartość dolara amerykańskiego stale malała, tzn. z 1,06 EUR do 0,79 EUR lub o - 25 %.
- (131) Przypomina się, że dochodzenie ma na celu ustalenie, czy przywóz dumpingowy (w kontekście cen i wielkości) spowodował znaczną szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy, bądź czy tego rodzaju szkodę spowodowały inne czynniki. W tym kontekście art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że niezbędne jest wykazanie, że szkodę spowodował poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Dlatego też odnosi się on jedynie do różnicy między poziomami cen, a co za tym idzie, nie zachodzi wymaganie przeanalizowania czynników mających wpływ na poziom tych cen.
- (132) W praktyce skutek przywozu po cenach dumpingowych na ceny przemysłu wspólnotowego bada się poprzez określenie podcięcia cenowego, obniżenia cen oraz tłumienia cen. W tym celu porównuje się ceny przywozu po cenach dumpingowych z cenami sprzedaży przemysłu wspólnotowego; w pewnych przypadkach może zaistnieć potrzeba przeliczenia cen eksportowych wykorzystanych do obliczenia szkody na inną walutę celem uzyskania porównywalnej podstawy. W związku z tym wykorzystanie kursu wymiany w tym kontekście służy zapewnieniu określenia różnicy cen w oparciu o porównywalną podstawę. Z tego jasno wynika, że kurs wymiany zasadniczo nie może być kolejnym czynnikiem powodującym szkodę.
- (133) Potwierdza to również treść art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, który odwołuje się do znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych. Należy podkreślić, że inne znane czynniki wymienione w tym artykule nie odnoszą się do żadnego czynnika wpływającego na poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Podsumowując, jeżeli towary są przywożone po cenach dumpingowych, nawet jeżeli mogły skorzystać z pozytywnych zmian kursów walut, to trudno jest uzasadnić, w jaki sposób zmiany takich kursów mogłyby stanowić kolejny czynnik powodujący szkodę.
- (134) Analiza czynników wpływających na poziom cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych, niezależnie od tego, czy są to różnice w kursach walut, czy inne, nie może być rozstrzygająca, ponadto taka analiza wykraczałaby poza wymagania rozporządzenia podstawowego.
- (135) W każdym razie i bez uszczerbku dla powyższych ustaleń, wszelkie twierdzenia, że zmiana wartości euro względem dolara amerykańskiego była powodem szkody przemysłu wspólnotowego należy podtrzymać szczególnie dla okresu, kiedy zmiana ta miała miejsce, tzn. w okresie od 2002 r. do 2004 r., w szczególności zaś w okresie pierwszych dwóch lat, kiedy to różnice między tymi walutami były wyraźniejsze. W tym kontekście warto zauważyć, że wielkość przywozu objętego postępowaniem spadła o 5 % między 2002 r. a 2003 r., podczas gdy spadek wartości USD względem euro miał miejsce w tym samym okresie (tzn. - 16 %). Podobnie kiedy wartość dolara spadła o 25 % między 2002 r. a 2004 r., przywóz objęty postępowaniem wzrósł o jedynie 16 %, podczas gdy wartość dolara spadła o kolejne 2 % między 2004 r. a 2005 r., wielkość przywozu objętego postępowaniem wzrosła o 75 %.
- (136) Ponadto przywóz z innych krajów niż kraje, co do których ustalono, że dokonywały dumpingu, również odniósł korzyści z wzrostu wartości euro. Jednakże jego wielkość wzrastała w sposób znacznie łagodniejszy niż wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, zaś tendencja ich wzrostu była bardziej zgodna z wahaniami kursów walut. Rzeczywiście, wzrosły one o 35 % między 2002 r. a 2004 r., kiedy to wartość dolara spadła o 25 % (podczas gdy przywóz objęty postępowaniem wzrósł o kolejne 17 %) oraz o jedynie 7 % między 2004 r. a OD, kiedy to wartość dolara amerykańskiego spadła o kolejne 2 % (podczas gdy przywóz objęty postępowaniem wzrósł o 75 %).

- (137) Fakt, iż kursy walut i przywóz z państw, których dotyczy postępowanie charakteryzowały różne tendencje (między 2002 r. a 2003 r.) lub też tendencje o różnym nasileniu (między 2004 r. a OD) wskazują na to, że nie można ich uznać za czynnik przyczynowy wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, tak jak twierdzą strony objęte postępowaniem.

2.8. Brak restrukturyzacji w przemyśle wspólnotowym

- (138) Niektóre strony objęte postępowaniem twierdziły, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie przeprowadzić restrukturyzacji i w pełni skorzystać z ceł antydumpingowych utrzymujących się przez wiele lat w odniesieniu do wielu krajów trzecich.
- (139) Jednakże należy pamiętać, że przez wiele lat przemysł wspólnotowy cierpiał z powodu zakłóceń wymiany handlowej i cen dumpingowych, które stosowały właśnie kraje trzecie. Dlatego też funkcjonowanie rynku wspólnotowego było systematycznie zakłócanie, uniemożliwiając w ten sposób przemysłowi wspólnotowemu poprawę złej sytuacji spowodowanej praktykami dumpingowymi oraz podjęcie decyzji biznesowych w oparciu o rzetelne analizy gospodarcze. Pozbawiło to przemysł wspólnotowy niezbędnej przewidywalności, potrzebnej szczególnie przy podejmowaniu decyzji długoterminowych.
- (140) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 126, przemysł wspólnotowy poczynił wysiłki restrukturyzacyjne, które umożliwiły mu zwiększenie wydajności oraz rekompensatę wzrostu cen surowców. Dokonano tego przy stale prowadzonym przywozie po cenach dumpingowych, co wskazuje, że przemysł ten jest rentowny i może przynosić zyski, jeżeli na powrót wprowadzi się równe warunki działania na rynku wspólnotowym.

3. Wniosek dotyczący związku przyczynowego

- (141) Opierając się na powyższej analizie – w ramach której odpowiednio rozgraniczono i rozdzielono wpływy wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych – tymczasowo uznaje się, że istnieje związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a znaczną szkodą odniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten jest oparty z jednej strony na istotnych wzrostach wielkości omawianego przywozu i jego udziału rynkowego, czemu towarzyszyło znaczne podcięcie cenowe, a z drugiej strony, na utracie udziału rynkowego i wynikającym z tego pogorszeniu sytuacji finansowej. Wszystkie owe zmiany zbiegły się w czasie. Żaden z innych zbadanych czynników nie mógł wyjaśnić pogarszającej się sytuacji w przemyśle wspólnotowym.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwaga wstępna

- (142) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o szkodliwym dumpingu istniały jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Interes Wspólnoty określono na podstawie oceny wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu wspólnotowego, interesu importerów, handlowców oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.
- (143) Celem ustalenia prawdopodobnego wpływu decyzji o nałożeniu lub nienałożeniu środków, poproszono o przesłanie informacji wszystkie strony, których dotyczy postępowanie, lub które zgłosiły się jako strony zainteresowane. Na tej podstawie Komisja wysłała kwestionariusze przemysłowi wspólnotowemu, trzem niepowiązanym importerom, 22 użytkownikom i trzem dostawcom surowców. Ponadto Komisja skontaktowała się również z 14 producentami wspólnotowymi, którzy nie przedstawili żądanych informacji do wyboru próby, celem uzyskania podstawowych informacji dotyczących ich produkcji i sprzedaży.
- (144) Jak wyjaśniono w motywie 10, na kwestionariusz odpowiedziało trzech skarżących producentów przemysłu wspólnotowego, jeden niepowiązany importer, siedmiu użytkowników i jeden dostawca surowców. Ponadto sześciu producentów wspólnotowych przedstawiło podstawowe informacje dotyczące swojej produkcji i sprzedaży. Dodatkowo trzy stowarzyszenia użytkowników przedstawiły uwagi dotyczące środków.

2. Przemysł wspólnotowy

- (145) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy odniósł znaczną szkodę określoną w motywach 104–108.
- (146) Oczekuje się, że nałożenie środków ochronnych powinno zapobiec utrzymywaniu się zakłóceń na rynku i obniżaniu cen. Środki umożliwiłyby przemysłowi wspólnotowemu zwiększenie sprzedaży, a co za tym idzie, odrobienie straty udziału w rynku oraz skorzystanie z ekonomii skali. Ponadto oczekuje się, że przemysł wspólnotowy mógłby nieznacznie podnieść swoje ceny sprzedaży do poziomu pokrywającego koszty oraz umożliwiającego zanotowanie zysku. Umożliwiłoby to prawdopodobnie przemysłowi wspólnotowemu osiągnięcie poziomu rentowności niezbędnego dla tego rodzaju kapitałochłonnego profilu biznesowego, w którym stale należy inwestować oraz skorzystanie z sytuacji panującej na rynku wspólnotowym. Zagwarantowałoby to rentowność branży PSF przemysłu wspólnotowego.
- (147) Z drugiej strony, jeśli nie zostaną nałożone środki antydumpingowe, prawdopodobne jest, że sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego będzie się nadal pogarszać. Przemysł wspólnotowy wyraźnie odczuwa ujemne dochody spowodowane obniżonymi cenami, spadającym udziałem w rynku i znacznymi stratami. Biorąc pod uwagę malejące dochody oraz znacznie pogarszające się tendencje w OD, jest bardzo prawdopodobne, że jeśli nie zostaną podjęte żadne środki, sytuacja przemysłu wspólnotowego będzie się nadal pogarszać. To prowadziłoby ostatecznie do cięć w produkcji i zamknięcia zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla miejsc pracy i inwestycji we Wspólnocie. Zagrożenie to jest szczególnie realne w chwili, kiedy rynek europejski jest obecnie jednym z niewielu rynków eksportujących do krajów objętych postępowaniem po nałożeniu ceł antydumpingowych na PSF z Tajwanu w innych krajach trzecich, takich jak USA, Indie i Japonia.
- (148) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż nałożenie środków antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na odbudowę po szkodzie wyrządzonej szkodliwym dumpingiem oraz, że leżałoby to w jego interesie. Pozostali producenci wspólnotowi również najprawdopodobniej skorzystają z nałożenia środków antydumpingowych. Rzeczywiście, uznano, że pozostali producenci wspólnotowi, którzy nie przekazali informacji wymaganych w celu przeprowadzenia wyboru próby, ale z którymi w trakcie dochodzenia skontaktowano się celem uzyskania podstawowych informacji dotyczących ich produkcji i sprzedaży, byli w podobnej sytuacji, ponieważ ich wielkość sprzedaży spadła o 23 %, zaś ich ceny sprzedaży wzrosły jedynie o 12 %.

3. Wpływ na importerów i użytkowników

- (149) Tylko jednego importera można uznać za współpracującego. Opowiedział się on przeciwko nałożeniu środków, ponieważ, jego zdaniem, mogłyby one spowodować wstrzymanie przywozu PSF jako surowca i w ten sposób zmusić przemysł zajmujący się przetwórstwem tego surowca do przeniesienia działalności poza UE. Jednakże, importer ten nie był w stanie przekazać dokładnych informacji dotyczących konsekwencji wprowadzenia jakichkolwiek środków dla jego własnej działalności lub jakichkolwiek danych dotyczących rentowności jego sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Stąd też nie było możliwe dokonanie oceny prawdopodobnego wpływu proponowanych środków antydumpingowych na rentowność współpracującego importera.
- (150) Należy pamiętać, że środki antydumpingowe nie mają na celu wstrzymania przywozu do Wspólnoty ale mają zapewnić, że przywóz nie będzie prowadzony po cenach dumpingowych i że podmioty gospodarcze będą miały dostęp do PSF po uczciwych cenach. Prowadzenie przywozu zawsze było dozwolone i w dalszym ciągu będzie dozwolone jego prowadzenie na rynku wspólnotowym. Ostatnie doświadczenia wskazują, że nawet będąc objętymi środkami antydumpingowymi, tradycyjni eksporterzy południowokoreańscy w dalszym ciągu zaopatrują klientów we Wspólnocie. Jak wyjaśniono w motywie 159 poniżej, środki antydumpingowe obejmujące niektóre kraje, takie jak Indie, Australia i Indonezja, wygasły i istnieją alternatywne źródła zaopatrzenia niepodlegające cłom antydumpingowym, np. PSF z Nigerii i Turcji.

- (151) W związku z powyższym i z uwagi na dużą liczbę importerów niewspółpracujących w postępowaniu wnioskuje się tymczasowo, że środki antydumpingowe nie wywrą na tyle negatywnego wpływu na importerów w ujęciu całościowym, by przeważać potrzebę wyeliminowania zakłóceń w handlu wywoływanych przez szkodliwy dumping oraz przywrócenia skutecznej konkurencji.
- (152) Użytkownicy produktu objętego postępowaniem działają w branży tekstylnej. Rynek PSF podzielony jest na segment przędzalniczy (tzn. wytwarzający włókna do produkcji materiałów, nawet po połączeniu z innymi materiałami, takimi jak bawełna lub wełna), tkacki (tzn. wytwarzanie arkuszy i wstęg nie przetworzonych w przędzę i złączonych ze sobą przy pomocy tarcia i/lub spajania i/lub klejenia, z wyłączeniem papieru) oraz wypełniający (tzn. wypełnianie lub podbijanie określonych towarów tekstylnych, takich jak np. poduszki lub siedzenia samochodowe).
- (153) Większość użytkowników współpracujących w niniejszym dochodzeniu jest producentami włókniny. Należą oni do jednego z trzech stowarzyszeń użytkowników współpracujących w niniejszym postępowaniu, reprezentującego przemysł włókienniczy na poziomie europejskim.
- (154) Zgodnie z informacjami dotyczącymi zakupów przekazanymi w odpowiedziach na kwestionariusze, użytkownicy współpracujący w OD stanowili około 6 % łącznej konsumpcji wspólnotowej PSF i około 7 % łącznego przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Warto odnotować, że przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, stanowi mniejszą część ich zakupów, tzn. 16 %, podczas gdy przywóz z innych krajów trzecich i zakupy w UE wciąż stanowią odpowiednio 44 % i 40 % zakupów użytkowników. Jeden ze współpracujących użytkowników nawet nie prowadził przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, między 2002 r. a OD.
- (155) Użytkownicy przedstawili konkretne argumenty przeciwko nakładaniu cel.
- (156) Po pierwsze, użytkownicy twierdzili, że środki antydumpingowe mogły zagrozić przemysłowi przetwórczemu, zatrudniającemu ponad 20 000 osób, podczas gdy przemysł wspólnotowy zatrudnia mniej niż 1 700 osób. Stawiano zarzut, iż nałożenie cel mogłoby doprowadzić do utraty miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub do wyprowadzenia środków produkcji za granicę.
- (157) Ich zdaniem nałożenie cel antydumpingowych wywołałoby podwyżki cen, które użytkownicy musieliby uwzględnić w cenach towarów przemysłu przetwórczego. To spowodowałoby wzrost przywozu produktów przemysłu przetwórczego po niższych cenach z innych krajów trzecich oraz z krajów objętych niniejszym dochodzeniem.
- (158) Twierdzili oni również, że przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić w pełni popytu rynku wspólnotowego oraz, że nałożenie cel antydumpingowych pogorszyłoby sytuację finansową użytkowników, biorąc pod uwagę fakt, iż muszą oni w dalszym ciągu prowadzić przywóz produktów, które są nieosiągalne we Wspólnocie z krajów, których dotyczy postępowanie, jak np. tak zwany niskotopliwy poliester.

- (159) Jeżeli chodzi o zarzucaną zależność rynku wspólnotowego od dostawców zewnętrznych, przypomina się, że w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1515/2006 ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zniesieniu istniejących środków na przywóz z Australii, Indonezji, Tajlandii i Indii. Środki antidumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1522/2000 ⁽²⁾ oraz na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000 ⁽³⁾ niemal zatrzymały przywóz z tych krajów, należy jednak zauważyć, że przed nałożeniem środków antidumpingowych na przywóz PSF na rynek wspólnotowy Australia, Indonezja i Tajlandia posiadały udział w rynku w wysokości 8,9 %, zaś Indie 2,9 %. Dlatego też możliwe jest, po zniesieniu środków antidumpingowych, że przywóz z tych krajów trzecich zostanie podjęty na nowo i skierowany na rynek wspólnotowy. Ponadto przywóz z innych krajów trzecich już obejmuje znaczną część rynku wspólnotowego, osiągając 11 % w OD.
- (160) Dlatego też, pomimo wprowadzenia proponowanych ceł przeciwko Tajwanowi i Malezji oraz uwzględniając zakończenie środków przeciwko Australii, Indonezji, Tajlandii i Indiom, użytkownicy wspólnotowi, którzy już w OD zakupili towar pokrywający 84 % ich zapotrzebowania poza krajami, których dotyczy postępowanie, wciąż będą mogli polegać na (lub zacząć korzystać z ich usług) znaczących dostawcach produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie lub na innych największych dostawcach działających w krajach nieobjętych cłami antidumpingowymi, nawet w przypadku specyficznych produktów, takich jak niskotopliwy poliester („LMF”).
- (161) Znajduje to również potwierdzenie u jednego z użytkowników, który twierdził, że tak zwane LMF mogą dostarczać Korea i Japonia oraz dwóch producentów europejskich zajmujących się jego produkcją. Oznacza to, że przynajmniej dwóch europejskich producentów dysponuje technologią i wiedzą fachową niezbędną do produkcji tego specyficznego produktu i że nie można wykluczyć, że kiedy ceny osiągną poziom usuwający skutki szkodliwego dumpingu, produkcja i dostawy we Wspólnocie wzrosną.
- (162) Ponadto, mimo iż niektóre rodzaje poliestrowych włókien odcinkowych nie były produkowane przez przemysł wspólnotowy w pewnych okresach, nie oznacza to, że przemysł wspólnotowy nie mógł wyprodukować tych rodzajów włókien. Rzeczywiście, w zależności od rodzaju produktu, niezbędne byłoby przeprowadzenie w procesie produkcyjnym pewnych dostosowań wymagających nieznacznych inwestycji. Można raczej stwierdzić, że okresowo niektóre rodzaje poliestrowych włókien odcinkowych nie były dostępne, ponieważ producenci wspólnotowi nie byli w stanie dostarczyć wymaganych ilości po niskich cenach, jakie użytkownicy byli skłonni zapłacić.
- (163) Biorąc pod uwagę poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym oraz przetwórczym, warto odnotować, że na przestrzeni kilku lat przemysł wspólnotowy ponosił szkodę spowodowaną przywozem PSF po niskich cenach dumpingowych, powodujących sytuację, w której zatrudnienie stale malało, jak wykazano w motywie 99. Fakt, iż przemysł przetwórczy zatrudnia więcej pracowników niż przemysł produkujący PSF sam w sobie nie usprawiedliwia ryzykowania pozycji przemysłu wspólnotowego, który może zwyczajnie wymagać mniejszej siły roboczej niż przemysł przetwórczy i który jest, jak wykazano w motywie 154, równie ważny dla użytkowników, ponieważ wszyscy użytkownicy współpracujący kupowali częściowo produkt wspólnotowy.
- (164) Jeżeli chodzi o prawdopodobny wpływ na sytuację finansową przemysłu przetwórczego, dostępne informacje dotyczące struktury kosztu przemysłu użytkowników, poziomu zaproponowanych środków i udziału między przywozem po cenach dumpingowych a pozostałymi źródłami zaopatrzenia wskazują, że:

— poliestrowe włókna odcinkowe stanowią 10–40 % ogólnych kosztów produkcji użytkowników produktów głębiej przetworzonych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 13.10.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 17.

- średnie cło antydumpingowe dla państw, których dotyczy postępowanie, wynosi około 24,9 %,
- udział poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z przywozu po cenach dumpingowych w całej konsumpcji tego produktu wynosi 15,3 %.

Proponowane środki mogą mieć wpływ na wzrost kosztów produkcji u użytkowników od 0,4 % do maksymalnie 1,5 %. Ten prawdopodobny maksymalny wzrost uważany jest za nieznaczny, w porównaniu z pozytywnym wpływem proponowanych środków w przywracaniu skutecznej konkurencji na rynku wspólnotowym.

- (165) Dlatego też analiza wpływu proponowanych środków na użytkowników wskazuje, że nie jest prawdopodobne, aby nałożenie środków antydumpingowych spowodowało istotny wzrost przywozu do Wspólnoty tanich produktów dla potrzeb sektora przetwórstwa. Wniosek przyjęto również przy braku jakichkolwiek dowodów, które użytkownicy objęci postępowaniem mogliby przekazać na potwierdzenie swojego wniosku, np. że nałożone w przeszłości środki na ten produkt doprowadziły do określonego skutku.

4. Wpływ na dostawców surowców

- (166) Jeden dostawca surowców współpracował w niniejszym postępowaniu przesyłając odpowiedź na kwestionariusz. Zajmuje się on dostawą PTA i MEG dla przemysłu PSF i wyraźnie poparł decyzję o nałożeniu ceł, które umożliwiłyby przemysłowi wspólnotowemu utrzymanie rentowności i zabezpieczenie jego własnej pozycji.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (167) Uwzględniając wszystkie wyżej wspomniane fakty oraz poziom środków, jak i zakończenie postępowania przeciwko Australii, Indonezji, Tajlandii i Indii, uważa się, że nałożenie środków nie wywarłoby znacząco negatywnego skutku, o ile w ogóle wywarłoby jakikolwiek skutek, na sytuację użytkowników i importerów produktu objętego postępowaniem. Przypomina się również, że w poprzednim postępowaniu dotyczącym tego samego produktu przyjęcia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty.
- (168) Na podstawie powyższych ustaleń wnioskuje się tymczasowo, że nie ma istotnych argumentów przeciwko nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (169) Na podstawie tymczasowych wniosków, jakie wyciągnięto w odniesieniu do dumpingu, szkody, skutku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty, należy nałożyć tymczasowe środki w celu zapobiegnięcia powstaniu dalszych szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy w wyniku przywozu po cenach dumpingowych.
- (170) W celu ustalenia poziomu środków tymczasowych pod uwagę wzięto zarówno ustaloną marżę dumpingu, jak i kwotę cła, jakie należy nałożyć w celu wyeliminowania szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy.

- (171) Środki tymczasowe powinny zostać nałożone na poziomie wystarczającym, aby wyeliminować szkody spowodowane tym przywozem bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu kwoty cła koniecznego do usunięcia skutków dumpingu wyrażającego przez szkodę uznano, że zastosowanie wszelkich środków powinno umożliwić przemysłowi Wspólnoty pokrycie kosztów produkcji i uzyskanie ogólnego zysku przed opodatkowaniem, który mógłby zostać racjonalnie osiągnięty przez tego typu przemysł ze sprzedaży podobnego produktu na terytorium Wspólnoty w danym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (172) Dochodzenie potwierdziło, że w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy powinien odnotować zysk przed opodatkowaniem w wysokości 5 %. Zysk ten powinien umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów własnych. Na tej podstawie obliczono cenę niepowodującą szkód dla przemysłu wspólnotowego dla podobnego produktu. Cena ta została uzyskana przez dodanie wymienionej wyżej 5 % marży zysku do kosztu produkcji.
- (173) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięć, ze średnią ceną niepowodującą szkody. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetek średniej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

- (174) W świetle powyższego uznaje się, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonego marginesu dumpingu, jednak poziom ten nie powinien być wyższy od marginesu szkody obliczonego powyżej, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (175) Stawki ceł antydumpingowych dla poszczególnych firm określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustalone na podstawie ustaleń poczynionych w trakcie niniejszych dochodzeń. Tym samym odzwierciedlają one sytuację ustaloną w trakcie tych dochodzeń w odniesieniu do firm współpracujących. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od cła rezydualnego stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie i wyprodukowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa i w ten sposób przez wymienione, określone podmioty prawne. Przywożone produkty produkowane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione szczegółowo w części operacyjnej niniejszego dokumentu z nazwy i adresu, łącznie z podmiotami związanymi z podmiotami szczegółowo wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (176) Jakiegokolwiek wniosek o zastosowanie tych stawek cła antydumpingowego określonych dla indywidualnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy jednostki lub po uruchomieniu nowych jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinien zostać bezzwłocznie skierowany do Komisji⁽¹⁾, wraz ze wszystkimi stosownymi informacjami, w szczególności dotyczącymi modyfikacji działalności przedsiębiorstwa, związanymi z produkcją, sprzedażą krajową i na wywóz, które wynikają z np. z tej zmiany nazwy lub tą zmianą dotyczącą jednostek zajmujących się produkcją i sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie będzie odpowiednio zmieniane poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (177) Celem zapewnienia właściwego wprowadzenia ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego nie powinien stosować się wyłącznie do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie prowadzili żadnego wywozu do Wspólnoty w OD. Jednakże, w odniesieniu do producentów eksportujących w Malezji, co do których nie zastosowano próby, te drugie przedsiębiorstwa proszone są, po spełnieniu wymagań określonych w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, akapit drugi, o przedstawienie wniosku zgodnie z wymienionym artykułem, celem indywidualnego przeanalizowania ich sytuacji.

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela.

Proponowane cła antydumpingowe są następujące.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (w %)
Malezja	Hualon Corportaion (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	23,0
Tajwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5
	Shing Ming Ind., Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	29,5

H. PRZEPIS KOŃCOWY

- (178) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie zastosowania ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają tymczasowy charakter i mogą zostać ponownie rozważone przy przyjmowaniu wszelkich ostatecznych środków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów, niezgrzeblonych, nieczesanych ani nieprzerobionych w inny sposób do przędzenia, sklasyfikowanych w ramach kodu CN 5503 20 00 i pochodzących z Malezji i Tajwanu.
- Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mającego zastosowanie w odniesieniu do ceny na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, na produkty określone w ust. 1, są następujące:

Państwo	Producent	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4	A796
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7	A797
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	23,0	A999
Tajwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5	A798
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5	A799
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5	A800
	Shing Ming Ind, Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5	A801
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5	A802
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5	A803
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7	A804

Państwo	Producent	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A805
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A806
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5	A807
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	29,5	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. Zwolnienie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu, o którym mowa w ustępie 1, powinno podlegać przepisom dotyczącym bezpieczeństwa, odpowiadającym wysokości cła tymczasowego.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mają możliwość, przez okres miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o możliwość złożenia Komisji ustnych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą wyrażać opinie w odniesieniu do zastosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w ciągu jednego miesiąca po jego wejściu w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji,
Peter MANDELSON
Członek Komisji